

2056, Árnyékmagyarország

Az Árnyékmagyarország című kötet (Beholder Kiadó, 1996) a SHADOWRUN szerepjátékhoz készült kiegészítő világélmás, ami a 2056-os évek Magyarországát írja le az amerikai fejlesztésű játékrendszer fikciójának követelményei szerint. A SHADOWRUN esetében crossover szerepjátékról beszélhetünk, amelyben a kibernetikai zsáner („sötét jövő”) elemei keverednek a hősi fantasy („mitikus múlt”) kelékeivel és fantasztikus lényeivel. Így szerepelhetnek a SHADOWRUN univerzumában olyan egymást kizáró, de együtt ironikus hatást keltő motívumok, mint sárkányok és tankok, illetve netező orkok vagy taxizó mágusok. A kibernetikai technológiák kritikai potenciálját a mágia spirituális dimenziója bontja le, a fantasy idealisztikus mitológiáját pedig a fogyasztói társadalom „túlrajzolt” díszletei lehetetlenítik el. minden műfaji és ideológiai elem találkozik saját antianyagával, így a szerepjátékra jellemző *világteremtő gesztus* egy önmagát folyamatosan törlő és ironikusan újraépítő világkonstrukciót hoz létre. Ez az ambivalencia párhuzamos azzal a jelenséggel, hogy a SHADOWRUN-univerzum időfelfogása alapvetően körkörös, egyszerre mutat egy archaikus („mitikus múlt”) és egy technicizált („sötét jövő”) irányba. Az Árnyékmagyarország fikciója szerint Magyarország 2056-ban (hasonlóan a kilencvenes évek elejéhez) a lehetőségek országa, ideológiai és társadalmi eklektika jellemzi, egyszerre vannak jelen egymást kizáró társadalmi erők és csoportosulások. A kibernetikai-történetek hagyományosan városcentrikusak, mert a természeti táj elsvádásával a teljesen technicizált ember élettere áthelyeződik a metropolekbe és a számítógépes hálózatok virtuális valóságába (*Mátrix, Hálózat*). Az Árnyékmagyarország oldalain azonban, talán a fantasy műfajának természettközelsége és „tájigénye” miatt is, részletes leírásokat olvashatunk az ország fiktív földrajzáról. Az alkotók megörizték a jelenlegi országhatárokat (ami önmagában is jelzésértékű gesztus), és ezen a kereten belül formálták újra a különböző régiókat. Az országban nincs egységes közigazgatás, a társadalmi anarchia egymástól kvázifüggetlen, az egyes radikális ideológiák, csoportok (zöld fundamentalisták, Habsburg-párti royalisták) által uralt szigetekre szaggatta szét a területet. Ezek a magánbirodalmak a kilencvenes évek társadalmi félelmeinek abszurd túlrajzolásával és a kibernetikai-fantasy elemek magyar viszonyokra történő alkalmazása miatt egy szürrealis mozaik hatását keltik. A bakonyi Törp Királyság, a népmesei Lúdvérc által uralt zalai mocsárvölgyek, illetve a magyar nacionalizmus meglevenedett fantazmagóriáját képviselő Turánia olyan mitikus, ugyanakkor hiperrealista teret alkotnak, amelyben különböző irodalmi és történelmi narratívak találkoznak egy időn kívüli szimbolikus topografiában.

Nemes Z. Márió

